

Ζώα υπο εξαφάνιση στην Ελλάδα

τσικάλι

αργυροπελεκάνος

ελάφι

ζουζούγκι

αγριόγδο

λύκος

καφέ αρκούδα

λύγκας

Λύγκας

Είναι είδος που απειλείται με εξαφάνιση σε πολλές χώρες της Ευρώπης και προστατεύεται από την ελληνική και ευρωπαϊκή νομοθεσία. Ο μόνος εχθρός του λύγκα είναι ο άνθρωπος και κυρίως το παράνομο κυνήγι του (η γούνα του είναι από τις πιο ακριβές). Μεγάλο ρόλο έπαιξε επίσης και η εξόντωση των μικρών σπληφόρων, κυρίως του ζαρκαδιού αλλά και του αγριόγιδου που αποτελούσαν μεγάλο μέρος της τροφής του, που τον έκανε να στραφεί σε οικόσιτα ζώα με αποτέλεσμα να θανατωθεί μεγάλος αριθμός λυγκών από βοσκούς.

Λύκος

Η ελάττωση της φυσικής λείας του λύκου (ελάφι, ζαρκάδι, αγριογούρουνο) που οφείλεται σε ανθρωπογενείς παράγοντες, τον στρέφει προς τα κτηνοτροφικά ζώα, που σε συνδυασμό με τη σταδιακή χαλάρωση πρόληψης των ζημιών συνιστά γεγονός που επιτείνει τη σύγκρουση ανθρώπου-λύκου. Οι παγάνες και τα δηλητηριασμένα δολώματα συνεχίζουν να αποτελούν ευρύτατα διαδεδομένες πρακτικές θανάτωσης λύκων αν και ο νόμος, ήδη από το 1991, απαγορεύει αυστηρά τη χρήση τους. Επίσης, η επέκταση της ανθρώπινης δραστηριότητας ακόμα και σε δυσπρόσιτες και απομακρυσμένες περιοχές, τα μεγάλα τεχνικά έργα, η διάνοιξη εκτεταμένου και ανεξέλεγκτου δικτύου δασικών δρόμων, η επέκταση των βοσκοτόπων και η μείωση των δασικών εκτάσεων, οδηγούν σταδιακά στην υποβάθμιση των βιοτόπων του λύκου απειλώντας την επιβίωσή του.

Τσακάλι

Κύριος λόγος της δραματικής μείωσης του πληθυσμού του τσακαλιού είναι το κυνήγι. Είναι το μοναδικό μεσαίου μεγέθους θηλαστικό που έχει υποστεί τόσο ραγδαία μείωση στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια. Ωστόσο στη μείωση του πληθυσμού έχει συμβάλει και η καταστροφή του βιοτόπου του λόγω των πυρκαγιών και άλλων ανθρωπογενών επεμβάσεων.

Ελάφι

Οι σημαντικότερες απειλές για το ελάφι προέρχονται από τον άνθρωπο. Το παράνομο κυνήγι είναι η κύρια αιτία και δευτερευόντως η υποβάθμιση του βιοτόπου του και η όχληση εξαιτίας ανθρώπινων δραστηριοτήτων. Επίσης στη μεγάλη πυρκαγιά στην Πάρνηθα το 2007 ο πληθυσμός των ελαφιών υπέστη σοβαρές απώλειες (18 ελάφια βρέθηκαν απανθρακωμένα) και σοβαρή καταστροφή του ενδιαιτημάτος του.

Αγριόγιδο

Οι κύριες απειλές για το αγριόγιδο είναι η λαθροθηρία, η υποβάθμιση των βιοτόπων του από την υπερβόσκηση και η γενετική αποδυνάμωση του είδους από τη σταδιακή συρρίκνωση του πληθυσμού του. Σύμφωνα με την ελληνική Νομοθεσία, αποτελεί προστατευόμενο είδος και το κυνήγι του απαγορεύεται σε όλη την ελληνική επικράτεια. Επίσης, περιλαμβάνεται στην κατηγορία «Σπάνια» του Κόκκινου Βιβλίου των Απειλούμενων Ζώων της Ελλάδας.

Καφέ Αρκούδα

Οι δύο βασικές απειλές για την καφέ αρκούδα στην Ελλάδα είναι η σκόπιμη ή τυχαία θανάτωση και η απώλεια και ο κατακερματισμός του βιοτόπου της. Εκτός από τη λαθροθηρία, το είδος απειλείται και από την εκτεταμένη χρήση δηλητηριασμένων δολωμάτων. Η απώλεια και ο κατακερματισμός του βιοτόπου της αρκούδας στη χώρα μας προκαλείται πρωτίστως από τις ανθρώπινες παρεμβάσεις (κατασκευή μεγάλων οδικών αξόνων όπως συνέβη με την Εγνατία Οδό, παράνομη υλοτομία, δασικές πυρκαγιές, αλόγιστη διάνοιξη δασικών δρόμων, κατασκευή ανεμογεννητριών και φραγμάτων). Άμεση συνέπεια της πυκνότητας του οδικού δικτύου και της αύξησης του αριθμού των οχημάτων σε αυτό, είναι ο μεγάλος αριθμός τροχαίων ατυχημάτων με θύματα αρκούδες.

Ζαρκάδι

Το ζαρκάδι αποτελεί φυσική λεία για τα σαρκοφάγα ζώα. Παρά το γεγονός αυτό, οι κυριότερες απειλές για το είδος προέρχονται από τον άνθρωπο και είναι το παράνομο κυνήγι και η καταστροφή των βιοτόπων του.

ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΗ ΦΩΚΙΑ

- Στην Ελλάδα ζει και αναπαράγεται ένα σπάνιο είδος φώκιας, η μεσογειακή φώκια ή φώκια μονάχος. Η μεσογειακή φώκια παλιότερα ζούσε σε όλη τη μεσόγειο, αλλά σήμερα έχουν μείνει πολύ λίγες φώκιες αυτού του είδους, που απειλείται με εξαφάνιση. Στην Ελλάδα ζουν οι περισσότερες από αυτές που έχουν απομείνει, σε έρημες θάλασσες και σπηλιές. Διαλέγουν απομονωμένα και καλά προφυλαγμένα μέρη, ώστε να μην ενοχλούνται από την ανθρώπινη παρουσία.

ΤΑ ΔΕΛΦΙΝΙΑ ΤΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ

- Δεκάδες χιλιάδες δελφινιών θανατώνονται κάθε χρόνο στις θάλασσες της Μεσογείου. Αν και τα προσφιλή αυτά είδη δεν έχουν φυσικούς εχθρούς, η έλλειψη τροφής λόγω της υπεραλίευσης, η θαλάσσια ρύπανση, η θανάτωσή τους από ψαράδες και κυρίως η αιχμαλωσία τους από διάφορα αλιευτικά εργαλεία, όπως τα αφρόδιχτα, μειώνουν τον πληθυσμό τους δραματικά κάθε χρόνο. Σύμφωνα με αναφορές του WWF, η χρήση των αφρόδιχτων κοστίζει κάθε χρόνο τη ζωή σε τουλάχιστον 4.000 κοινά δελφίνια στη νοτιοδυτική Μεσόγειο, (πρόσφατα το είδος συμπεριλήφθηκε στη λίστα των απειλούμενων), ενώ 13.000 αιχμαλωτίζονται στα στενά του Γιβραλτάρ και τη γύρω περιοχή.

ΓΙΓΑΝΤΙΟ ΠΑΝΤΑ

- Λιγостоίπληθυσμοί του γιγάντιου πάντα επιζούν σήμερα στα κατακερματισμένα δάση μπαμπού της Κίνας. Κι όσο ο βιότοπόσ τους συρρικνώνεται, τόσο αυξάνεται η απειλή για το πιο δημοφιλέσ αρκουδάκι στον κόσμο, που επιλέχθηκε και ως διεθνές σύμβολο του WWF. Η δεκαετία 1970 – 80 υπήρξε ίσως η πιο καταστροφική για το είδος. Η έκταση που καταλάμβαναν τότε τα περίπου 1.000 πάντα, μειώθηκε από 30.000 σε 13.000 τ.χμ. Το WWF ξεκίνησε δράση για την προστασία του είδους το 1981 και σήμερα το πρόγραμμα που εκπονείται σε συνεργασία με την κυβέρνηση της Κίνας παρουσιάζει θεαματική πρόοδο: η περιοχή που προστατεύεται αυξήθηκε κατά 25% φτάνοντας στα 16.000 τ.χμ., ενώ η τελευταία εμπεριστατωμένη έρευνα που δημοσιοποιήθηκε το 2004, έδειξε σημαντική ανάκαμψη του πληθυσμού σε 1.600 άτομα, γεγονός πολύ ελπιδοφόρο για το μέλλον των πάντα.